

tænkning. Det er ogsaa ganske i Overensstemmelse med denne Betænkning, at Fler-tallet af Forslagsstillerne have stillet de om-delte Ændringsforslag. Vi have ikke troet at burde gjøre mindste Forandring i disse, men have ladet dem opstille, saaledes som de findes i den i forrige Samling afgivne Be-tænkning. Jeg skal derfor kun tillade mig at sige et Par Ord om nogle af de stillede Ændringsforslag. Hvad Forslaget under Nr. 1 angaar, gaar dette jo ud paa at ind-føre Fæstetvang i større Omfang, end samme hidtil gjælder. Der er i Betænkningen af 15de Marts d. A. gjort opmærksom paa, at afdøde Minister Bang havde troet at finde i den Beretning, som omtales i Betænkningen, at man har været tilbøielig til faavel fra Juristernes som fra Statsmagtens Side at overse en Bestemmelse i Forordningen af 27de Februar 1702 angaaende den Udstræk-ning, som Fæstepligten havde, ikke blot Gaarde, men ogsaa Huse, Boliger og Grunde, altsaa alt det i gammel Tid saaldte Bondes-tyld. Nu har man som bekjendt ved Loven af 9de Marts 1872 indskrænket Fæstetvangen, forsaavidt angaar Huse, til dem, som har et Tilliggende af 2 Tdr. Hartkorn eller der-over. Ændringsforslaget Nr. 1 gaar som sagt ud paa at udstrække Fæstepligten ikke saa lidt videre, nemlig til Huse eller til ethvert Jordbrug med Tilliggende af 2 Skjæpper Hartkorn eller derover. Det stemmer i det Hele med det Grundprincip, hvorpaa Lovforslaget er bygget, som jo, hvad jeg tidligere gjentagne Gange har havt Leilighed til at udtale, er dette, at det er af statsøkonomisk Betydning, af Betydning for det Heles Vel, at den Bruger, som sidder inde med Jord eller Hus, og som ønsker derpaa at anvende Bekostninger for at faae mere Udbytte deraf, ogsaa sikres, at han kan komme til at høste nogen Frugt af de Be-kostninger, som han i saa Henseende anvender, og er garanteret imod, at han ikke sætter sig i saadanne Bekostninger, og saa med kort Barsel kan komme fra Stedet, saa at han ikke høster nogen Nytte af, hvad han har anvendt derpaa. Saadanne usikre Forhold maa selvfølgelig føre til, at den Bruger, som sidder paa denne Maade, ikke kan føle sig opfordret til at anvende Bekostninger paa det, han sidder med, hvilket er et statsøkon-omisk Tab. Ændringsforslaget under Nr. 2 er egentlig en Indskjærpelse af, hvad der staar i Loven af 27de Mai 1848, men — hvad der ogsaa er bemærket i Betænkningen — det synes, at denne Bestemmelse er gaaet noget i Forglemmelse, og man har derfor troet, at det kunde være rigtig her atter at indskærpe den. Hvad angaar Ændringsforslaget under

Nr. 5, da ligger til Grund for Samme det samme Princip, hvorpaa Loven i det Hele er bygget, og som jeg for et Øieblik siden udtalte mig om. Dette sikrer Brugerens en vis Tid til at høste Frugten af, hvad han anvender paa det, han har under Hænder; men det er en Selvfølge, det have Forslags-stillerne, i sin Tid Udvalgets Flertal og nu de samme Forslagsstillere ment, at man maatte respektere de bestaaende Forhold og ikke gribe ind i private Kontraktforhold paa en saad-an Maade, at man gjorde Uret til nogen Side, eller udøvede nogen Tvang, som maatte kunne anses for urigtig, og det er derfor, at 2det Stykke i Ændringsforslaget Nr. 5 gaar ud paa at sikke den Eier, som tror ikke at kunne lade vedkommende Bruger sidde saa lang Tid, som det 1ste Stykke foreslaar, Adgang til at kunne faae Forholdet hævet, inden de Virkninger, som Loven iøvrigt for-udsætter, indtræde. Med Hensyn til 3die Stykke i Ændringsforslag Nr. 5, forstaar det sig af sig selv, at der fra Leierens Side ingen Grund er til at binde ham længer til Stedet, end han ønsker at være det, da det jo er hans egen Fordel, som Lovforslaget tilsigter, i Forbindelse med, at det maa an-ses for at være til Fordel for hele Sam-fundet og vil han ikke benytte den, bliver det hans egen Sag. Ændringsforslag Nr. 6 angaar saadanne Huse, hvortil der ikke er to Skjæpper Land, Byggepladsen iberegnet, og som haade er bygget af Grundeieren og ved-ligholdes af Samme. For saadanne Huses Vedkommende kan altsaa Leieren ingen Op-fordring have til at anvende Bekostninger og sætte sig i Udgift for at høste større Udbytte af dem, og det følger deraf, at Lovforslagets Princip heller ikke finder Anvendelse paa disse, og det har man troet udtrykkelig at burde foreslaa udtalt under Ændringsfor-slag Nr. 6. Hvad angaar Ændringsforslag Nr. 8, da indeholder det ligeledes en Be-tryggelse for Eieren, idet det giver ham Ret til med saadvanligt Barsel, et halvt Aar, at opsigte Leieren, naar denne ikke efterkommer sine Forpligtelser saaledes, som det nærmere er betegnet i Ændringsforslaget, altsaa ikke betaler sin Leie til rette Tid eller lader Ste-det forfalde eller Dørlige. Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 9, gaar dette ud paa at tilføie en Bestemmelse endnu til dem, der indeholdes i Lovforslagets nuværende § 4, til hvilken der er foreslaaet et andet Numer, og som ogsaa gaar ud paa, at Loven ikke faar nogen for Brugerens uheldig eller uret-færdig tilbagevirkende Kraft. Loven gaar jo ud paa, at der skal gives Brugerens i visse Tilfælde visse Rettigheder med Hensyn til de Arbeider, som han har udført paa Ste-